

Przewóz na potrzeby własne a umowa zlecenie

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 19, kwiecień 2019 14:12

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 9225

Czy umowa zlecenie może stanowić spełnienie przesłanki polegającej na prowadzeniu pojazdu przez przedsiębiorcę lub pracowników, która jest jednym z elementów pozwalających uznać przejazd za niezarobkowy przewóz drogowy – przewóz na potrzeby własne? Odpowiedzi negatywnej na to pytanie udzielił WSA w Gdańsku.

Sąd wskazał, że zgodnie z art. 4 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym, niezarobkowy przewóz drogowy – przewóz na potrzeby własne to: każdy przejazd pojazdu po drogach publicznych z pasażerami lub bez, załadowanego lub bez ładunku, przeznaczonego do nieodpłatnego krajowego i międzynarodowego przewozu drogowego osób lub rzeczy, wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, spełniający łącznie następujące warunki:

- a) pojazdy samochodowe używane do przewozu są prowadzone przez przedsiębiorcę lub jego pracowników,
- b) przedsiębiorca legitymuje się tytułem prawnym do dysponowania pojazdami samochodowymi,
- c) w przypadku przejazdu pojazdu załadowanego – rzeczy przewożone są własnością przedsiębiorcy lub zostały przez niego sprzedane, kupione, wynajęte, wdzierżawione, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione albo celem przejazdu jest przewóz osób lub rzeczy z przedsiębiorstwa lub do przedsiębiorstwa na jego własne potrzeby, a także przewóz pracowników i ich rodzin,
- d) nie jest przewozem w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie usług turystycznych.

WSA wskazał, iż należy zgodzić się z organami co do tego, że kierowca zatrudniony na podstawie umowy zlecenia, nie może zostać uznany za pracownika w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy. Trafne jest w opinii Sądu odwołanie się w tym zakresie do reguł zawartych w Kodeksie pracy. Ustalenie znaczenia podmiotowego pojęcia pracownika użytego w powołanym wyżej przepisie powinno być dokonywane w pierwszej kolejności w świetle definicji zawartych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. W sytuacji bowiem gdy na gruncie ustawy o transporcie drogowym nie istnieje definicja pracownika, organy administracyjne prawidłowo odwołały się do legalnej definicji tego pojęcia zawartej w Kodeksie pracy, w kontekście analizy przesłanki z omawianego przepisu.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd, zgodnie z art. 2 Kodeksu pracy, pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Konstatacja powyższa wyprowadzona została z uwzględnieniem ugruntowanych zasad interpretacji prawa sformułowanych przez Trybunał Konstytucyjny oraz Sąd Najwyższy. W związku z tym pojęcie „pracownik” użyte w art. 4 pkt 4 lit. a ustawy o transporcie drogowym niewątpliwie oznacza pracownika w rozumieniu art. 2 Kodeksu pracy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 21 marca 2019 r., III SA/Gd 936/18

Źródło: [CBOSA](#)